

Presentació

El ressò que, en aquest moments, té la Investigació Educativa a nivell verbal i la seva poca realitat pràctica han motivat que des de l'àrea de *mètodes d'investigació i diagnòstic en Educació del Departament de Pedagogia i Didàctica de la Universitat Autònoma de Barcelona* ens haguem plantejat l'oferir un número monogràfic de la revista *Educar* per aportar un gra de sorra a la resolució d'aquest tema.

En aquest camp, tant o més que en d'altres, és molt important el tenir uns objectius clars per no arribar, com deia Mager, a un lloc diferent del que preteniem.

Els esforços que en els països pioners es fan en aquest sentit (Estats Units, Anglaterra, Suïssa, Holanda...), ens marquen pautes de treball. Cal de tenir en compte els seus models organitzatius nacionals i, fonamentalment, el treball coordinat d'alguns centres.

La col·laboració intra i inter-universitats i entre investigadors, la definició d'unes àrees de recerca prioritàries, l'establiment de serveis comuns, l'intercanvi de documentació i d'experiències i, sobretot, la preocupació perquè els resultats de la investigació es difonguin i incideixin realment en la pràctica educativa, han de ser preocupacions constants.

La nova llei de la ciència i els plans nacionals de recerca haurien d'oferir un marc possibilitador d'aquestes tasques. No és ara el moment d'analitzar-los, només dir que des de la recent creada Associació Interuniversitària d'Investigació Pedagògica Experimental (A.I.D.I.P.E.) no s'escatimen esforços en aquest sentit. Aterrem però i fixem-nos en el petit gra de sorra que hem anunciat.

De fet l'estructura d'aquest número és molt senzilla.

Si bé tots els articles tenen una gran qualitat i interessen per ells mateixos, crec que la revista augmenta el seu interès per la visió contrastada i des de diferents angles que aporta, en la part teòrica, dels temes actuals en el camp de la investigació. Anguera, Bartolomé, V. de Landsheere, De la Orden, Tejedor ens plasmen estudis profunds de cadascun dels temes.

Per altra banda, la gran quantitat de reformes de plans porta a la necessitat de realitzar reflexions profundes i ben fetes dels seus efectes en tots els sentits. Cal ressaltar, en aquest sentit, l'anàlisi real i cru de la realitat del nostre país que aporten Echeverria i De Miguel en els articles finals. Tant l'un com l'altre tracten el nucli de les qüestions i permeten disfrutar tant als lectors estudiosos en aquest camp com els que estan a les besseroles.

Caldria ara fer els agraïments oportunts. Als autors que hi són perquè hi són i ells saben bé l'esforç que els ha significat. Ara bé crec que és la sensibilitat de l'àrea pels temes que he plantejat al començament el que cal de ressaltar aquí. Per això agraeixo també als que no hi són perquè un sol número no permet més col·laboracions i perquè és l'esforç i la bona voluntat de tots el que ens permet d'anar endavant.

Vull també agrair a tots els professors del Departament la possibilitat que aquest número surti.

Mª Carme Vidal i Xifre